Dinsdag, 27 April 1943

DAGBLAD

60ste Jaargang, No. 8886

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Grootste bombardement op Duisburg.

Rusland verbreekt de betrekkingen met Polen.

Ook Benesj voorspelt grote gebeurtenissen.

RUSLAND VERBREEKT DE BETREKKINGEN MET POLEN.

De Russische Regering besloot de diplomatieke betrekkingen met de Poolse Regering te verbreken. Dit werd bekend gemaakt in een verklaring van den Russischen Commissaris van Buitenlandse Zaken Viacheslaff Michialovitsj Molotov en was vervat in een nota, die door hem werd overhandigd aan den Poolsen Ambassadeur in Moskou. De Poolse Regering zal Dinsdag in Londen bijeenkomen en daarna een officiële verklaring uitgeven. Geen officiell commentaar werd in Londen over deze stap van de Russische Regering (Londen, (AP) 26.4).

BELANGRIJKE VERKLARING VAN BENESJ.

De Tsjechische President in Londen, Eduard Benesj, zeide in een radiorede tot zijn landgenoten, dat zij „zeer spoedig nieuwe beslissende militaire gebeurtenissen" kunnen verwachten. Hij verklaarde voorts, dat de Duitse „vazalstaten" reeds uit de oorlog pogen te glippen.

„Binnen enkele weken zullen de laatste Duitse en Italiaanse soldaten uit Tunis geworpen worden en zal de grote aanval op Italië beginnen. Gij moet een aanval op het vasteland verwachten, in het gehele Middellandse Zeegebied, in het Noorden, in het Westen; gij moet een grote nieuwe Russische aanval verwachten en zelfs fellere bombardementen op Duitsland en nieuwe verrassende politieke gebeurtenissen".

„Hongarije tracht op allerlei wijzen contact te maken met de Geallieerden en wil Duitsland verraden. Bulgarije wacht vergeefs op een kans om zijn fronten te veranderen. Finland houdt niet op aan de Geallieerden bericht te zenden, dat het bereid is elk ogenblik een einde aan de oorlog te maken. Antonescu's Roemenië gokt met al wat het heeft en zal waarschijnlijk het eerste land zijn, dat van de as wegglipt. In Italië is de laatste regeringsverandering veroorzaakt door het feit, dat een samenzwering, welke gericht was op het werken van Italië uit de handen van de Duitsers, mislukt is. De agenten van den Slowaaksen President en zijn Premier hebben van tijd tot tijd geprobeerd contact te maken met officiële Tsjechoslowaakse vertegenwoordigers in een of ander land en hebben verontschuldigingen gemaakt voor hun verraad van 1938. Met hen praat dan ook niemand" (Londen, (AP) 25.4).

BENESJ ZAL NOORD-AMERIKA BEZOEKEN.

Naar [illegible] werd zal President Eduard Benesj van de Tsjechoslowaakse Regering de volgende maand een bezoek brengen aan de Verenigde Staten en Canada (Londen, (AP) 27.4).

HOE IS HET DUITSE MOREEL?

Een beeld van het huidige Duitsland.

Thomas Hawkins seint uit Bern:

Het moreel in Duitsland is op het ogenblik naar alle waarschijnlijkheid een phase van onzekerheid ingegaan door de gestadige bestoking der Geallieerde bommen en het gepraat over komende Geallieerde offensieven.

De Minister van Propaganda, Dr. Paul Joseph Goebbels, heeft dit zelf erkend toen hij laatst in een artikel in „Das Reich" schreef: „Er is geen weg terug".

„Het Duitse volk", aldus Goebbels, „moet lijden om de Duitse orde op te bouwen en inderdaad zelfs om die te helpen behouden."

Goebbels beproefde verder nog het gevoelen in eigen land toen hij zonder omwegen tot het volk zeide, dat men een steeds strengere leiding moet verwachten en dat zij, die zich daar het beste naar schikken, „er het beste van af zullen komen." Als volgt is het beeld van het huidige Duitsland, gelijk samengesteld door Geallieerde waarnemers na een nauwgezette ontleding van de beschikbare feitelijke gegevens en met vermijding van het verlangend denken:

Slechts een militaire actie kan de oorlog tegen Duitsland tot een eind brengen op grond van de huidige toestanden; elke verwachting van een spoedige inwendige ineenstorting is hoogst onwaarschijnlijk.

De eerste tekenen van een groot pessimisme, een zekere gebelgdheid en een moedeloosheid, laten zich zien. Er is evenwel geen teken van enige belangrijke uitbarsting en de grote meerderheid is ervan overtuigd, dat men met Hitler tot het einde moet vechten. Een brief van een Duitser aan zijn dochter laat zien wat vele volgelingen van Hitler zeggen: „Er moet nog veel gevochten worden. Wij zijn bang, dat nog veel bloed vergoten moet worden, doch er is geen andere koers dan ermee voort te gaan."

De propaganda van de nazies heeft altijd werk gemaakt van de vrees voor de gevolgen van een nederlaag en deze vrees is groter geworden door het invoeren van 12 millioen buitenlandse arbeiders. De Duitsers vrezen de „bijltjesdag" als de oorlog door hen verloren wordt; een snelle bloedige verschrikkelijke wraakneming van deze arbeiders en de bevolking der bezette landen.

Dit is een van de voornaamste redenen waarom zij blijven vechten. Het effect van de nieuwe zware bommen is een van de voornaamste factoren, die bijdragen tot de twijfel onder de Duitsers. Dit is vooral merkbaar in Berlijn, waar velen medische behandeling ondergaan voor „zenuwen".

Het uitstel in de bekendmaking van het lot, dat het Duitse leger in Stalingrad onderging, is een andere factor en de inwoners van Berlijn zeggen, dat men voor het eerst de nazie-propaganda gaat wantrouwen.

Studenten-demonstraties worden gemeld uit Berlijn, München en Heidelberg, doch inlichtingen uit gewoonlijk betrouwbare kringen, die connecties hebben bij de as, geven te kennen, dat deze niet van een dergelijke organisatie waren, dat zij gevolgen kunnen hebben.

De Duitser moppert nu over de lange werktijden, over het in de rij staan voor kruidenierszaken, over het gebrek aan sigaretten.

De Duitser op het land heeft het land aan de beperkingen, die hem beletten met zijn oogst te doen wat hij verkiest. De Duitser in de gebombardeerde steden is ongelukkig ,terneergeslagen en boos, soms over hetgeen de regering doet.

De zogenaamde intellectuele groep, vooral in Berlijn, schijnt het meest pessimistisch te zijn. Twee employees van een regeringsbureau werden doodgeschoten, omdat zij zich met de Russen in verbinding stelden in een poging een vrede te bewerkstelligen. Men gelooft echter, dat dit een enkel geval was. De algemene reactie is, dat de Gestapo te invloedrijk is en alomtegenwoordig, zodat men niet de geringste kans heeft zelfs een kleine groep te vormen om op doeltreffende wijze verzet te bieden.

De argumenten, die de Duitsers onder elkaar aanvoeren tonen verder aan, dat zij nog een groot vertrouwen in Hitler persoonlijk hebben. Het enthousiasme van de dagen toen de overwinningen elkaar snel opvolgden, is verdwenen, doch de critiek is over het algemeen gericht tegen de ondergeschikten, tegen de partij-hoofden en tegen de gouwleiders. Vele Duitsers geloven, dat een nieuw zomer-offensief ditmaal de Russen er onder zal krijgen. Anderen geloven, dat een gestabiliseerd front gehouden zal worden. Sommigen geloven, dat de oorlog verloren zal worden, doch dat een bevredigende vredesregeling kan worden verkregen door een grote militaire inspanning deze lente en een succesrijke verdediging van het vasteland. Anderen vragen zich af waar de troepen voor een dergelijke inspanning gevonden zullen worden (Bern, (AP) 25.4).

HEVIGE AANVAL OP DUISBURG.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht bevonden vliegtuigen van het Bommenwerperscommando zich in groten getale boven Duisburg. De aanval was een der hevigste, die ooit op Duitsland werden gedaan. De eerste rapporten geven te kennen, dat het bombardement uiterst geconcentreerd was. 17 Onzer bommenwerpers worden vermist".

Het was de eerste nacht, dat de grote bommenwerpers uittrokken sedert de aanvallen van 20 April op Stettin, Rostock en Berlijn. Duisburg werd het laatst getroffen op 9 April bij een Britse aanval op het Ruhr-gebied waarbij 8 bommenwerpers verloren gingen. Naar het schijnt werd in de afgelopen nacht op zijn minst 1000 ton aan bommen geworpen; indien dat zo is verschilt de aanval niet veel van die op Keulen op 30 Mei 1942 toen 1500 ton aan bommen werd geworpen. Duisburg is de grootste binnenhaven van Europa en behoort tot de grootste spoorwegkruispunten van het Ruhrgebied. Het is ook een centrum van de zware industrie (Londen, (AP) 27.4).

Het nieuws van vandaag.

Reeds vóór het uitbreken van deze krijg was het tussen de Unie van Socialistische Sovjet Republieken en de Republiek Polen geen koek en ei. Maar toen de Russen van de Duitse inval in September 1939 gebruik maakten om de Oostelijke helft van Polen te bezetten, toen was het helemaal mis.

Op 29 September verdeelden Duitsland en de U.S.S.R. bij verdrag het Poolse gebied, waarbij Duitsland 188.000 vierkante kilometer kreeg met een bevolking van ongeveer 22.500.000 en Rusland 202.000 vierkante kilometer met een bevolking van ongeveer 12.775.000.

Rusland genoot echter niet lang van de aanwinst, doordat Duitsland op 22 Juni 1941 de grote aanval op zijn vroegere deelgenoot opende. Polen en Rusland waren hierdoor in zekere zin lotgenoten geworden en tekenden op 30 Juli 1941 in Londen een verdrag, waarbij de verdeling van Polen tussen Duitsland en Rusland werd teniet gedaan. Nu waren Polen en Rusland bondgenoten en de diplomatieke betrekkingen werden aangeknoopt.

Van lange duur heeft de vriendschap echter niet mogen zijn en de laatste tijd waren er steeds meer tekenen, dat het eerstdaags tot een botsing zou komen. De Poolse regering vertrouwde de Russische niet en de Russische regering vertrouwde de Poolse niet.

Gisteren is het tot een uitbarsting gekomen. Viacheslaff Michailovitsj Molotov ontbood in Moskou den Poolsen Ambassadeur Tadeusz Romer en deelde hem mede, dat hij kon gaan. Rusland wenste niet langer de diplomatieke betrekkingen met Polen te onderhouden (blz. 1).

In het kamp der Verenigde Landen is het dus voor het eerst tot een openlijke breuk gekomen tussen twee bondgenoten. In Londen en Washington hield men tot nu toe zijn mond over het gebeurde. Er zal van niet-officiële zijde echter nog genoeg over gezegd worden en dat de propaganda van de as niet zal nalaten er werk van te maken, behoeft nauwelijk gezegd.

Hebben de Geallieerden op politiek terrein nu een tegenslag, op het slagveld worden nog steeds successen geboekt. Hoewel met hevige strijd worden de asstrijdkrachten in Tunis toch langzaam teruggedrongen. De Britse bombardementen op Duitsland, die tijdens de Paasdagen uitbleven, zijn in de nacht hervat met een geconcentreerde aanval op Duisburg (blz. 1). En in de Stille Oceaan worden de Japanse bases zonder ophouden bestookt (blz. 3).

POLEN-RUSLAND.

Kort geleden is bericht, dat Rusland geweigerd heeft het herstel van Polens grenzen na de oorlog te waarborgen, daar dit — zo zeide men — een quaestie van goed onderling overleg en eerlijkheid was. En thans is het ergste gebeurd wat gebeuren kon: Twist onder de broederen. Rusland heeft de betrekkingen met Polen verbroken, daarmede een traditie van eeuwenlange strubbelingen tussen Polen en Rusland voortzettende. Op het eind der Middeleeuwen was Polen de grootste staat van heel Europa (voor Wereldoorlog II de zesde).

Het huis der Jagellonen stierf in 1572 uit, waarna Polen een kiesrijk werd, hetgeen leidde tot inwendige twisten tussen adel en boeren. Rusland verkreeg door politieke intrigues toen reeds zoveel invloed in Polen, dat het een flink deel in kon palmen. Bovendien werd het Poolse kiesrijk nog verzwakt door de oorlog tegen Karel XII van Zweden. In de Russisch-Pruisische oorlog van 1757—'63 werd Polen door de Russen als operatieterrein gebruikt, zonder dat het hiertegen iets kon doen. In 1773 nam Polens andere traditionele vijand, Pruisen, een deel van het kiesrijk af, tezamen met Rusland en Oostenrijk. De 3 Poolse delingen maakten een einde aan Polen. Na het Congres van Wenen in 1815 herrees Polen in de vorm van een klein Groot-Hertogdom Warszawa, dat in een personele unie met Rusland verenigd was, welke verbintenis, zoals bekend, één grote rampspoed bleek. Een ander deel herrees als een republiekje van Krakow, dat maar kort bestond. In 1919 werd Polen hersteld.

Polens politiek was die van de zg. Cordon Sanitaire, waarmede een reeks van bufferstaten werd bedoeld, zich uitstrekkende van de IJszee tot aan de Zwarte Zee [illegible] Polen, Roemenië). Hiermede zou het gevaar van het communisme voor West-Europa gekeerd worden. Polen volgde deze politiek, welke culmineerde in 1938 door het sluiten van bilaterale verdragen. Het Duits-Russische bondgenootschap van 23 Augustus 1939 was even somber als ongefundeerd als vroegere bondgenootschappen tussen Pruisen en Rusland. Het Brits-Pools verdrag van 25 Augustus 1939 volgde, tezamen met de verbreking van de Brits-Russische besprekingen.

Uit de ontwikkeling hiervan begon Wereldoorlog II, welks doel in eerste instantie was Polens herstel te waarborgen en de grensregeling van de 4e Poolse deling van 29 September 1939 — wéér tussen Pruisen-Duitsland en Rusland — ongedaan te maken. Het is wel een heel droevig gebeuren, dat een complicatie met dit land, om hetwelk de oorlog begonnen werd, thans zulk een sombere schaduw werpt op het ongelooflijk vele, dat voor onze geallieerde victorie, mede met behulp van Ruslands nooit volprezen hulp, reeds bereikt werd.

Uit de nieuwsberichten van de laatste weken herinnert men zich, dat het de schijn had, dat Groot Britannië en de Verenigde Staten niet genegen waren de aanspraken van Polen tegen Rusland te zullen steunen. Het zal heel moeilijk zijn voor de andere 27 „kleine" naties om thans haar houding te bepalen. En niet minder voor die landen, welke de Atlantische Brief ondertekenden, welks eerste 2 punten zeggen, dat de ondertekenaars geen territoriale vergroting wensen en geen grenswijzigingen zullen gedogen, welke niet volgens de vrijelijk geuite wil der betrokken volken zijn.

DE PAUS SPRAK NIET.

De radio van het Vaticaan deelde mede, dat Zijne Heiligheid de Paus op Pasen het Heilig Misoffer opdroeg in aanwezigheid van het diplomatieke corps. De Heilige Vader hield echter niet de verwachte toespraak tot de wereldluisteraars (Londen, (AP) 25.4).

UITGEBREIDE AANVALLEN OP HET EUROPESE VASTELAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat vijandelijke spoor- en waterverbindingen Zondag wederom het doel waren van Whirlwinds en andere vliegtuigen van het Gevechtscommando in verrichtingen boven België en Frankrijk. De hevigste aanvallen waren gericht op schuiten in een kanaal nabij Brugge. Op zijn minst 9 daarvan werden beschadigd. Een locomotief werd vernield ten Westen van Gent en een ander werd beschadigd. 2 Vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 25.4).

In Haar Paasrede stippelt Hare Majesteit de toekomst scherp uit.

Terstond na inbezitneming van Europees Nederland wordt daar de Staat van Beleg afgekondigd om alles te ordenen.

Voedselvoorziening eerste zorg.

Op Nederlands Jongelingschap rust zwaarder taak, want na de herovering van het Europese staatsdeel, komt nog die van het Aziatische.

Text van de Paasrede van Hare Majesteit de Koningin.

„Landgenoten:

Vóór alles wil Ik een vlammend protest doen horen tegen de slavendrijverij, die op het ogenblik door ons gehele land plaats vindt, een slavendrijverij, die zorgvuldig is georganiseerd en wordt uitgevoerd door de Germaanse horden met behulp van de verraders en die steeds in uitgebreidheid toeneemt. Voor deze schandelijke practijken bestaat geen woord, dat duidelijk genoeg is in onze taal. Ik verzeker hun allen, wier gezinnen op zo gruwelijke, wrede wijze uiteengereten worden, dat zodra wij weer vrij zijn niets [illegible] een snelle terugkeer van deze nieuwe slachtoffers der Germaanse terreur te bewerkstelligen en teneinde zoveel mogelijk het lijden van hen en van hun families te verlichten. Nu reeds worden maatregelen getroffen voor een goedgeorganiseerde snelle repatriatie, teneinde hen veilig en wel naar hun huizen terug te brengen.

Onze gedachten en goede wensen gaan uit naar allen, die hoever zij ook van elkaar verwijderd leven, ten volle deel hebben in het lijden van het Moederland en zijn bevolking.

Wanneer wij op de best mogelijke wijze ons willen verdedigen tegen de schurken, dan is het voor alles noodzakelijk, dat ieder onzer zich ten volle realisere de lafheid van de zogenaamde beweegredenen en de bedoelingen der overweldigers. Ik denk, dat wij dan tot geen andere gevolgtrekking kunnen komen dan dat wij moeten bestrijden de meest schaamteloze aanval die ooit gedaan is tegen de plaats van God in ons nationale leven en in de levens van elk van ons.

Onze onderdrukkers zullen niet rusten alvorens zij God hebben gebannen uit onze gedachten en uit onze handelingen, en uit iedere vorm van de beschaving, die ons door het Christendom is geschonken; uit onze wetenschap en uit onze weldadigheidsinstellingen, uit onze sociale instituten, uit het onderwijs aan onze kinderen en uit onze huizen. Welk een dwaasheid! Zij kennen de eenvoudige waarheid niet, dat geloof en diepe overtuiging niet kunnen worden uitgeroeid door dwingelandij en vervolging en dat ons geloof en onze overtuiging alleen maar groeien en sterker worden in het aangezicht der verdrukking. Noch de goden onzer vijanden, noch onze vijanden zelven zullen beroeren kunnen wat ons heilig is. Dat blijft ons onvervreemdbaar erfdeel. Wij zullen dit erfdeel verdedigen tot het uiterste, ieder onzer op zijn eigen wijze. Ofschoon gij diep gebukt gaat onder de ellenden van het ogenblik, wil ik niettemin enige ogenblikken uw aandacht vragen voor onze toekomstplannen.

Ik weet wat door de Nederlandse geest onder u gewrocht is en veel daarvan zal, onmiddellijk of later, de grondslag vormen voor de constructie van een nieuw Nederland. Op verschillende wijzen had Ik ook de gelegenheid uw denkbeelden in politieke sfeer te volgen en ook op dit gebied zal Ik geen vreemde onder u zijn, wanneer Ik terugkeer.

Ik geloof, dat Ik in Mijn vorige redevoeringen daarvan heb doen blijken. Ik weet, dat Ik uw weldoordachte overtuiging uitspreek, wanneer Ik zeg: met het dagen van de vrijheid zal de wedergeboorte van het moederland worden verwezenlijkt. Op de eerste plaats zal een regering nodig zijn, die met krachtige hand regeert, doch niettemin uiterst voorzichtig alles vermijdende, dat zelfs maar in de verte zou kunnen lijken op dictatuur.

Ter handhaving van wet en orde en last but not least ter bescherming van allen, die van goeden wille zijn, zal de toestand van staat van beleg het eerstnodige zijn. Dan moet snelle berechting plaats hebben van verraders en andere misdadigers. Voedselvoorziening zal ook ogenblikkelijk ter hand moeten worden genomen.

Sedert Ik de eerste maal tot u sprak met betrekking tot het nemen van voedselvoorraden, is dit vraagstuk zeer gecompliceerd geworden. Aan de ene kant zijn landen, die vroeger verschillende voedingsmiddelen leverden, nu in vijandelijke handen gevallen, andererzijds is het aantal verhongerende mensen in Europa zeer toegenomen. Wij kunnen en mogen niet onverschillig zijn voor de noden onzer bondgenoten. Het is onze plicht ook te dezen samen te werken met hen, die schouder aan schouder met ons strijden. Onzerzijds hebben zij het alleruiterste gedaan, teneinde een zo goed mogelijke organisatie van voedselbevoorrading tot stand te brengen. Wanneer iedereen, die kan en wil, dan rustig aan het werk gaat of op zijn post blijft, mogen wij de hoop uitspreken, dat dan binnen afzienbare tijd de toestand dragelijker worden zal.

Ook wil Ik speciaal het woord richten tot de jonge mensen, die in de frontlinie van het gevaar het volle lijden ondergaan van de huidige ellende. Uw goede wil, en uw karaktersterkte, die dagelijks uit uw daden blijken vervullen Mij met goede hoop en verwachting voor de toekomst. De prachtige geest onder de jonge generatie is een lichtstraal in deze duistere dagen. Door de heldhaftige daden onzer martelaren en door de schitterende voorbeelden van geestelijk leiderschap beseffen de millioenen in de tijdelijk bezette landen dat Gods geest zich manifesteert temidden van onze menselijke ellende. De jeugd — behalve waar deze door misdadigers is opgevoed — beseft de verantwoordelijkheid, die zij draagt en toont haar vaste wil om, koste wat het kost, een betere toekomst te bouwen.

Onze jongemensen zijn ervan overtuigd, dat deze ontstellende wereldgebeurtenissen hen dwingen een onweerstaanbare wilskracht te ontplooien teneinde de nieuwe wereld te bouwen. Dusdoende kan en moet hetzelfde vertrouwen, dat onze dappere krijgsmacht inspireert, de kracht onzer jongeling-

schap zijn, wanneer wij niet alleen de oorlog doch ook de vrede willen winnen.

Nederlandse jeugd, uw land en Nederlands Oost Indië heeft u allen nodig. De taak, die op uw schouders rust is zelfs zwaarder dan die welke rust op de schouders van de jeugd in andere landen, omdat de bevrijding van Nederland zal worden gevolgd door die van Nederlands-Indië, welks bevolking uw lijden deelt en met welke gij, u zoals Ik weet, ten nauwste verbonden gevoelt.

Vele jonge mensen zullen geroepen worden om onze vlag voorwaarts te dragen op ieder gebied van reconstructie, zodra onze gebieden bevrijd zijn. Wanneer de dag der bevrijding naakt, zullen wij staan voor een lang niet gemakkelijke taak van herstel en wederopbouw van ons land in een verarmd en verwoest Europa. Het zal geruime tijd eisen alvorens wij de taak zullen kunnen volbrengen, waarvoor wij onzelven zullen zetten, doch één ding is zeker: zodra onze kluisters verbroken zullen zijn en de hand van den pijniger machteloos zal zijn neergevallen en zodra onrust, tyrannie en onrechtvaardigheid zullen hebben afgelaten, dan zullen liefhebbende handen trachten uw wonden te helen, zullen begrijpende harten gereed zijn het lijden door u ondergaan, weg te nemen. Dan zal de vrede terugkeren in uw gemoed en dan zult gij in staat zijn alles wat heilig en goed in u is tot ontwikkeling te brengen. Ge zult dan weer waarlijk levende mensen zijn, zoals ge wenst te zijn: burgers van een herboren land in de solidariteit ener ware broederschap, u inzettende voor zijn wederopbouw. Ik wens u allen een gezegend Pasen."

Curaçao.

HEILIGE MIS VOOR POLEN.

De Consul van Polen verzocht ons mede te delen, dat aanstaande Zondag 2 Mei des morgens om 9 uur een Heilige Mis zal worden opgedragen voor het herstel van Polen. Zoals men weet is de 3e Mei de nationale feestdag van de met ons geallieerde Republiek Polen. De Heilige Mis werd evenwel op Zondag gesteld ten einde de bijwoning te vergemakkelijken.

TELEFOONGESPREKKEN CURAÇAO — ARUBA EEN GROOT SUCCES.

De door den Heer Carel A. Willemse, met welwillende toestemming van Zijne Excellentie den Gouverneur, geboden gelegenheid om gratis met Aruba te telefoneren, werd door ruim 200 bewoners met gretigheid aangegrepen. De Heer Willemse kon deze gelegenheid bieden, omdat het telegrafisch verkeer tussen de beide eilanden, waarvoor het toestel eigenlijk gebruikt wordt, op de Paasdagen zeer verminderd is. Toch belette het telegrafisch verkeer nog, dat ongeveer 20% van de aanvragen niet konden worden nagekomen.

De gesprekken kwamen uitstekend door. Zij werden uitgezonden over 2 golflengten en vele luisteraars van het Staatsdeel, die de golflengten opspeurden, genoten mede van de niet-zakelijke gesprekken. Het spreekt vanzelf, dat zodra het telefoonverkeer tussen Aruba en Curaçao voorgoed geopend wordt, dit niet meer mogelijk is. Het apparaat, dat het afluisteren onmogelijk maakt, is juist dezer dagen aangekomen. Nu was het slechts een aardigheid van de Lands-radiodienst om den Curaçaosen burgers een pretje te bezorgen en om de technische mogelijkheid van de schakelingen te proberen.

Het was aardig gevonden en maakte het toekomstig telefoneren met Aruba populair. Degenen, die niet aan de beurt kwamen om te telefoneren, zullen bij een volgende proef daartoe de gelegenheid krijgen.

TELEFOONVERBINDING CURAÇAO — NEW YORK.

Op Curaçao is aangekomen Ingenieur G. B. van Dissel van de Nederlandse Inkoopse Commissie te New York, voornamelijk in verband met het tot stand brengen van een telefoonverbinding Curaçao — New York.

STICHTING VOOR WIJKVERPLEGING „PRINSES MARGRIET".

De „Prinses Margriet" Stichting voor wijkverpleging begint al aardig te draaien. De drie gediplomeerde verpleegsters, Zusters Kole, v.d. Laar-Kraayeveldt en Dulfer, zitten niet stil. Zoals dat altijd gaat in het begin, zijn er heel wat karweitjes te knappen.

Direct is er geen al te grote toeloop van patiënten, en dit werd ook niet verwacht. Diegenen, die reeds gebruik hebben gemaakt van de wijkverpleging, zijn meer dan tevreden. Hun vrienden en kennissen zullen wel een warme aanbeveling krijgen van dit uiterst nuttig werk.

De tarieven zijn bij nader inzicht enigszins gewijzigd: ze zijn nu veel voordeliger voor de contribuanten. Het is te hopen, dat nog velen zich als contribuanten zullen opgeven. Door contribuant te worden, sluit men als het ware een verzekering voor zijn gezin, en men verlieze dit niet uit het oog: de „Prinses Margriet" Stichting heeft geen commercieel oogmerk! Zij heeft geen ander doel dan degelijke verpleging aan huis te verstrekken tegen redelijke tarieven.

Op het kantoor van de Stichting (boven firma Martijn, Handelskade) zal men u gaarne alle gewenste inlichtingen verschaffen; telefoon No. 1836.

STATEN VAN CURACAO

Vergadering op Donderdag, den 29n. April 1943, des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de „Schutterijlandsverordening 1940" (P.B. 1940 No. 81). (1943—1944—1; 1942—1943—49).
3. Ontwerp-landsverordening houdende bepalingen betreffende den verplichten arbeid in bedrijven. (1942—1943—32; 1941—1942—42).
4. Brief aan den Gouverneur over ambtswoning voor Zijne Excellentie op Aruba.
5. Benoeming commissie voor huishoudelijke aangelegenheden.

De Griffier,
G. J. Ferguson.

1251

DE JEUGD BRENGT VREUGDE OP ZAQUITO.

Gisteren, op de Tweede Paasdag, bezochten de K.J.M.-ers van Pietermaai het ziekenhuis te Zaquito en vermaakten zij de zieken met zang en dans. Des middags kwamen de voortrekkers van Otrabanda, die allerlei spelletjes deden tot groot pleizier van de bewoners.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Voetbal: Excelsior C — Vitesse C 5—0; Blauw Wit A — Excelsior A (Blauw Wit niet opgekomen); Ecuador Jr. — Dosko Jr. 0—5; Jong Suriname — Ecuador 0—2.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE.

Competitie-programma K.S.C. Juniores over de maand Mei 1943.

Zondag 2 Mei: Blauw Wit A — Staco A; Zondag 9 Mei: Excelsior A — Vitesse A; Zondag 16 Mei: Sithoc A — Vitesse A; Zondag 23 Mei: Tropials A. Blauwwit A; Zondag 30 Mei: Tropials B — Excelsior B.

Zaterdag 1 Mei: Sithoc C — Staco C; Zaterdag 8 Mei: Vitesse B — Staco B; Zaterdag 15 Mei: Sithoc B — Excelsior B; Zaterdag 22 Mei: Vitesse C — Sithoc C; Zaterdag 29 Mei: Staco B — Sithoc B.

Bezoek uit Aruba.

La Fama van Savoneta komt 1 Mei spelen tegen Ajax en 2 Mei tegen de K.S.C. Opstelling van La Fama is als volgt:

Segundo de Kort
Francis Rock Bernardo Kock
Hortencio de Cuba
Eustagenio Rogas Ramio Rib
Francisco Wouters Polidor Steen Jozef Bislick Cypriano van der Linden
Jacques Esser

Invallers: Segundo Arends, Leman Volney.

R.C.A. SPEELT OP CURAÇAO.

Met een goed resultaat zijn Aruba's voetbalkampioenen weer vertrokken na tijdens de Paasdagen een van hun twee wedstrijden op Curaçao te hebben gewonnen en de andere gelijk te hebben gespeeld.

Met 4—1 sloegen zij Independiente, de vereniging, die in de laatste competitie het Curaçaose kampioenschap wist te behalen. In deze wedstrijd was R.C.A. duidelijk de meerdere en het was louter toeval, dat de stand in doelpunten niet meer verschilde.

In S.U.B.T. vonden de Arubanen krachtiger tegenstanders. Deze wedstrijd was dan ook geanimeerder dan die van de vorige dag. Beide partijen gaven goed spel — ook samenspel — te zien. De doelbewakers waren uitstekend, hetgeen trouwens van de gehele verdediging gezegd kan worden. S.U.B.T. liet enkele mooie kansen verloren gaan en de Arubaanse jongens schenen op het beslissende ogenblik te falen. De stand bleef dan ook 0—0.

Het nieuwe Rifstadion was op beide middagen geheel bezet, zó dat men zelfs op de treden van de tribune moest zitten.

CURAÇAO IN DE WERELDPERS.

Het N.C.W.C. nieuwsbureau te Washington seinde het onderstaand bericht aan de wereldpers. Daar de inhoud hier reeds bekend is, plaatsen wij het ter kennisneming in de oorspronkelijke versie.

Willemstad Curaçao, — The initial Communion Sunday of the Holy Name Society which has been formed among the members of the American forces stationed on this Netherlands West Indies possession has just been observed.

The group was formed by the Rev. Peter Dominic Elie, O.P., pastor of the Church of Our Lady of Carmel in the Borough of Groot Kwartier, and the Rev. Augustine John Baptist van der Meer, O.P., Chief of Chaplains tot the Netherlands and United forces here.

The Mass was celebrated by the Most Rev. Peter Innocent Verriet, O.P. Vicar Apostolic of Curaçao, who also delivered a sermon praising the devout faith of American Catholics. Spiritual Director of the Holy Name unit is Monsignor Charles van Esvelt, who recently came to Curaçao from the United States.

Dr. Peter Albert Kasteel, Governor of Curaçao, spoke at the Communion breakfast.

HET GOUVERNEUR WOUTERSPLEIN.

Het Woutersplein is versierd met een armtierig palmtje, dat niet anders doet dan trachten dood te gaan. Het plein kon een mooi plein zijn en een waardige voorhof van de prachtige kerk van Onze Lieve Vrouwe van de Rozenkrans, indien het gouvernement nu eens iets aan dat plein dede. Het hele geval is een vreselijke stofboel, terwijl het anders kon. Waarom geen beplanting zoals overal elders? Waarom geen zorg besteed aan het palmtje, dat ter ere van een der Prinsessen werd opgericht? Dit is het tweede palmtje reeds. Het eerste stierf waarschijnlijk louteren alleen, omdat het in zulk een stoffige omgeving niet staan wilde.

Het Bestuur eerde Gouverneur Wouters door dit plein naar hem te noemen, maar laat het dan ook werkelijk een eer zijn. Wat planten, veel sproeien en het Woutersplein wordt een schoon plekje gronds.

THE FELLOWSHIP OF THE BELLOWS.

En zij bliezen 22 maanden.

Men schrijft ons:

De Curaçaose afdeling van de „Fellowship of the Bellows" heeft het volgende radiogram d.d. 15 April ontvangen.

„From Sir Stafford Cripps, Aitland, London.

Please convey my sincere thanks to members for their sixth contribution. This generosity of our friends in Curaçao is tribute to our airmen and the great work they are doing for the cause of freedom."

Het volgende staatje van de „windzak" geeft een nauwkeurig overzicht van de bijdragen van onze leden, de samenwerkende „Whiffs", „Puffs", „Gusts", Hurricanes" en „Tornato's":

Ontvangen aan inleggelden (Mei 1941 t/m 31 Maart 1943)		f 2.047,84
Uitgaven voor insignes, drukwerken		„ 1.649,48
Saldo		f 398,36
Ontvangen aan vliegtuigcenten: (Mei 1941 t/m 31 Maart 1943)	f 57.087,60	
Overgemaakt aan den Britsen Minister van vliegtuigproductie (incl. 6e remise) £ 7.200.—.—	„ 55.100,—	
Saldo		„ 1.987,60
Totaal inhoud van de windzak per 31 Maart 1943		f 2.385,96

Dit is een resultaat van een ononderbroken blazen gedurende 22 maanden, tijdens welke periode een gemiddelde van 353 neergeschoten vliegtuigen per maand werd bereikt.

Totaal neergeschoten vliegtuigen Mei 1941 tot en met Februari 1943: **7776.** Over Maart werden **487** vliegtuigen neergeschoten en kunnen wij onze „badgeless" tornado's de heuglijke tijding mededelen, dat binnenkort hun badges verwacht worden. Te zijner tijd zullen wij dat vermelden in de plaatselijke pers, zodat elkeen zijn badge kan reclameren bij zijn airpocket.

Wij doen opnieuw een beroep op alle Airpockets en „good fellows" hun gewaardeerde medewerking te blijven verlenen, om vrienden en kennissen, die nog niet in de gelegenheid zijn geweest zich uit het Snuffdom omhoog te werken, in onze organisatie onder te brengen.

Bedenkt een ieder, dat onze hulp aan de Royal Airforce betekent ook, dat:

MEDEDELING VAN SUBT.

Men schrijft ons:

Het Bestuur van S.U.B.T., betreurende en met klem afkeurende het voorgevallene gedurende de wedstrijd S.U.B.T. — Jong Holland, gespeeld op 11 April jl., in zoverre spelers dezer vereniging daaraan mede schuldig waren, maakt hierbij bekend dat het bewuste incident de biezondere aandacht van het bestuur heeft gehad en uitvoerig behandeld werd in zijn vergadering van Zondag jl.

Mede schuldig werden bevonden de spelers J. F. Camacho en F. A. Jansen, de eerste wegens natrappen, de tweede wegens het opzettelijk slaan van een tegenstander.

Camacho die een overtreding beging van art. 30 van het H. R. is geschorst voor de tijdsduur van 1 maand en Jansen, die in strijd handelde met art. 32 van het H.R., voor de tijdsduur van 4 maanden, ingaande 12 April 1943.

De betrokken instanties, nl. de C.V.B. en Jong Holland, zal worden voorgesteld om op een nader te bepalen datum, wanneer de gemoederen tot bedaring zullen zijn gekomen, wederom een wedstrijd tussen S.U.B.T. en Jong Holland te organiseren en het publiek vrije toegang te verschaffen, dit als compensatie voor de op 11 April betaalde entree-gelden.

Voorts werd besloten den gestaakte wedstrijd van 11 April 1943 om de „Stimulans-Beker" als door Jong Holland met 2 — 0 gewonnen te beschouwen.

NEDERLAND.

DE BISSCHOPPEN PROTESTEREN.

De Katholieke Bisschoppen van Nederland en België hebben in krachtige termen geprotesteerd tegen het zenden van Nederlandse en Belgische vrouwen voor gedwongen arbeid naar Duitsland „onder voorwaarden, die de Kerk ten sterkste moet afkeuren". Aldus meldt de „Tribune de Génève".

STUDENTEN WEIGEREN GEHOORZAAMHEID.

Een zeer verheugend bericht komt uit Nederland. Meer dan 85 procent van alle Nederlandse studenten hebben geweigerd het stuk te tekenen, waarin zij gehoorzaamheid aan de Duitse maatregelen zouden moeten beloven. Thans overwegen de Duitsers om alle hogescholen en universiteiten te sluiten op één na, aan welke ene dan het onderwijs aan het handjevol, dat wèl heeft getekend, zou worden geconcentreerd.

Bovendien ligt het blijkbaar in de bedoeling der Duitsers duizenden studenten voor gedwongen arbeid naar Duitsland te zenden. Het nazie-weekblad „De Waag" schrijft: „Hevige onrust heerst onder onze studenten".

DE SCHEVENINGSE KEIZERSTRAAT GESLOTEN.

De Scheveningse Keizerstraat is door de Duitsers voor het publiek gesloten, na anti-nazie-betogingen, waarbij herhaaldelijk de vensters van het plaatselijke N.S.B.-huis werden ingeworpen.

NEDERLAND — FRANKRIJK 0—6.

Gisteren speelde te New York een voetbalelftal van Nederlandse zeelieden tegen een elftal uit de bemanning van het Franse slagschip „Richelieu". Resultaat: 6—0 voor de Fransen.

MUNTSTABILISATIE NA DE OORLOG.

Een groep Nederlandse financiële deskundigen, waaronder zich Dr. Crena de Jongh bevindt, zal deze week naar Washington komen voor informele besprekingen inzake muntstabilisatie na de oorlog.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— De Duitsers hebben een som van f 10.000 uitgeloofd voor het pakken van een „gevaarlijk misdadiger" uit Amsterdam. Het hoge bedrag doet vermoeden, dat een Nederlands patriot wordt bedoeld.

— Radio-Tokio deelt mede, dat een telegrafische verbinding is geopend tussen Balikpapan op Borneo met andere delen van Nederlands Oost Indië, Japan, China en Hongkong.

— Nederlandse vrouwen krijgen geen sigaretten-rantsoenen meer.

— Deze week zijn in Nederland duizenden vrouwelijke brievenbestelsters in dienst getreden.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

DE ZEELIEDEN DANKEN.

Het zij mij vergund langs deze weg een woord van dank te richten tot hen, die hun medewerking hebben verleend om ons, zeelieden, de beide Paasdagen in de meest gepaste stemming en ontspanning te doen doorbrengen.

Allereerst de vereniging K.N.V. „Onze Voot", die op Eerste Paasdag ons een tractatie heeft bereid, welke klonk als een klok. Geen moeite en kosten zijn bespaard, om ons die dag zo genoeglijk mogelijk te maken en zij, de organisatoren en de medewerkers (sters) alle eer en dank.

Vervolgens de pic-nic, welke het bestuur van het Apostolaat ter Zee heeft samengesteld op Tweede Paasdag.

Onze dank en waardering gaan uit naar ten eerste het bestuur, dat deze picnic heeft mogelijk gemaakt; ten tweede naar de leiding dezer picnic, die toch geen gemakkelijke taak had; o.a. zoveel hoofden, zoveel zinnen; en vervolgens naar hen, die hun handen vol hadden aan de voorbereiding en zorgen tijdens en na de picnic, waaraan pl.m. 80 personen deel namen. Ook de autobezitters en bestuurders zij hier een woord van dank toegevoegd voor het welwillend afstaan van hun tijd en hun wagens.

Met al tezamen twee Paasdagen om nimmer te vergeten.

Namens alle zeelieden,

D. C. H. van der Laan,
2e motorist, m.s. „Clio".

Goede vordering in Tunis.

Verwoede slag aan Westelijk front van het Afrika Corps.

Napels, Bari, Augusta in Italië gebombardeerd.

Eerste aanval op Nauru in de Gilbert-groep.

HEVIGE SLAG IN DE TAIHANGSJAN-BERGEN.

Chinese en Japanse strijdkrachten zijn gewikkeld in een verwoede slag in de Taihangsjan-bergen nabij de grens tussen Sjansi en Honan. Hierbij lijden beide partijen hevige verliezen, aldus maakte het Chinese communiqué bekend (Tsjungking, (AP) 26.4).

JAPAN HEEFT NOG NIET GEANTWOORD.

De Duitse radio zeide, dat volgens verklaring van den zegsman van het Japanse Informatie-bureau, 'Tomatore Hori, Japan nog niet geantwoord heeft op de Noordamerikaanse nota over de behandeling der Noordamerikaanse vliegers. De zegsman zou hebben gezegd, dat de Japanse Regering de nota Vrijdag ontving (Londen, (AP) 26.4).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 26 April hadden geen belangrijke veranderingen aan het front plaats. Ten Zuiden van Balakleya vernielden kanonniers van de afdeling X enkele vijandelijke blokhuizen en een artillerie-batterij. Sovjetverkenners doodden in een gevecht met Duitse schildwachten 15 Hitlerieten en namen gevangenen. Vliegtuigen voerden een geslaagde aanval uit op vliegvelden en een groot spoorwegstation in het vijandelijke achterland. Op een Duits vliegveld werden 12 voltreffers op vliegtuigen gezien. Als resultaat van het bombardement op het suoorwegstation werden verschillende treinen vernield door de ontploffingen. Ten Noorden van Chuguev brachten onze kanonniers twee vijandelijke artilleriebatterijen tot zwijgen en vernielden zij 5 blokhuizen en uitgravingen. Tevens sloegen zij meer dan een compagnie van het Duitse voetvolk uiteen en vernietigden zij die gedeeltelijk. Ten Westen van Rostov-aan-de-Don verpletterde ons artillerie-vuur een Duitse ammunitie-trein. Ook werden één mortierenbatterij en 7 blokhuizen vernield.

In de Kuban schoot de luchtdoelbatterij onder bevel van Kostenko gedurende de laatste dagen 17 Duitse vliegtuigen neer. Sovjet-vliegers bombardeerden verschillende vijandelijke vliegvelden. 'Vele branden werden waargenomen.

Aan het Volkhov-front brak een groep verkenners in de vijandelijke linies door en doodde men 35 Duitse officieren en manschappen. De verkenners veroverden een Duits kanon en een machinegeweer van groot kaliber waarna zij veilig naar hun afdeling terugkeerden. In een andere sector werd een groep Hitlerieten, die poogde onze voorste verdedigingslinie aan te vallen, uiteengeslagen. Verschillende dozijnen doden werden op het slagveld gelaten. Een detachement guerrilla's, dat opereert in de streek van Orel, viel een Duits garnizoen aan. Twee groepen hielden de vijandelijke hoofdmacht in bedwang, terwijl een derde groep in de bewoonde plaats doordrong. Als gevolg van het gevecht werden meer dan 100 Hitlerieten gedood. De guerrilla's veroverden 4 machinegeweren, één mortier, 5000 patronen en ander oorlogsmateriaal" (Moskou, (AP) 27.4).

GEALLIEERDEN IN TUNIS VORDEREN NOG STEEDS.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Een zegsman van het Hoofdkwartier maakte bekend, dat Generaal Alexander, de Geallieerde groepscommandant, het gewicht van de Britse pantserstrijdkrachten geworpen heeft in een slag van 24 uur tegen twee Duitse tankdivisies ten Zuid-Oosten van Goubellat, terwijl de gevechten langs het gehele Tunische front van 225 kilometer voortwoedde.

Belangrijke winsten werden door de Geallieerde speerpunten gemaakt in de richting van Tunis en Bizerte tegen de Duitsers, die opdracht hebben tot hun laatste kogel te vechten. In een enkel gevecht met de tiende en vijftiende Duitse pantserdivisies werden 14 tanks van den vijand vernield. Dit geschiedde in de omgeving van Medjez el Bab waar de Britten tot 13 kilometer ten Oosten van Goubellat in twee kolommen voortrukten en ook tot de Djebel Fouane op 16 kilometer ten Zuid-Oosten van Goubellat.

Duitse bommenwerpers, gevechtsvliegtuigen en anti-tank vliegtuigen werden in de strijd geworpen, die Zaterdag de gehele dag voortduurde en ook in de nacht van Zaterdag op Zondag. De zegsman zeide, dat het niet duidelijk is welke stellingen gewonnen of verloren werden door de partijen.

Het tweede Noordamerikaanse legercorps onderhoudt een krachtige druk langs de Noordelijke sector en sloeg krachtige Duitse tegenaanvallen op de Djebel Ain Houna af. Tevens drongen zij vooruit tot de voet van twee krachtig versterkte heuvels — de Groene Berg en de Kale Berg — op 25 kilometer ten Westen van Mateur en binnen 48 kilometer van Bizerte. In enkele der bloedigste gevechten, welke de Tunische krijgstocht gezien heeft, waren Engelse voetknechten en verkenners, gesteund door een donderend gordijnvuur dat een kanaal van meer dan 500 meter breed sloeg in de Duitse stellingen, vooruitgstormd naar de stenige hoogten van de krachtig versterkte Longstop Berg. Ook veroverden zij een tweede top op ongeveer 13 kilometer ten Noord-Oosten van Medjez el Bab.

Met deze opmars is het Britse 1ste leger blijkbaar gekomen binnen 16 kilometer van Tebourba, de toegangspoort naar Tunis, en binnen 38 kilometer van Tunis zelf

De strijdkrachten van Kolonel Generaal Jürgen von Arnim, die Maarschalk Rommel is opgevolgd als Opperbevelhebber van de as in Noord-Afrika (volgens Geallieerde bekendmaking) worden thans in elke sector van het front bestreden door Fransen, Noordamerikanen en de Britse 1ste en 8ste legers.

Men gelooft, dat de vijand al zijn reserves heeft geworpen in de wanhopige strijd om de huidige stellingen te behouden. Tekenen, dat de nazies vastberaden zijn het tot de laatste zucht uit te houden, worden gezien in het bericht, dat sommige van de 900 gevangenen, die door het Britse achtste leger bij Enfidaville genomen werden, verklaarden opdracht gekregen te hebben hun posten te houden ongeacht de verliezen tot alle ammunitie is verbruikt (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 25.4).

FRANSE COMMUNIQUÉ'S VAN NOORD-AFRIKA.

Zondag.

„Na verschillende dagen van een grote druk door onze troepen, welke biezonder opgevoerd werd gedurende de laatste 24 uur, werd de vijand gedwongen zich terug te trekken. Hierbij liet hij in onze handen de Djebel Mansour, een belangrijke bastion in zijn verdediging vlak ten Westen van Oued Kebir. Verder naar het Oosten duurt de opmars voort in de bergketen, welke de doorgang van Pont du Fahs beheerst, in samenwerking met het Britse achtste leger. Een patrouille, die opereerde ten Westen van Djebibina, [illegible] 100 Italianen gevangenen mee terug, waaronder 13 officieren. Het Corps France d'Afrique heeft de opmars voortgezet onder bevredigende omstandigheden."

Maandag.

„Na de verovering van de Djebel Mansour hebben de Franse troepen voordeel getrokken uit hun succes en den vijand achtervolgd zonder hem rust te gunnen. Aan het einde van de dag bereikten zij de vlakte van Pont du Fahs en sindsdien maakten zij nog 5 kilometer voortgang. Op die manier werd 20 kilometer vordering gemaakt in de Duitse stellingen na een slag van 36 uur. In de bergstreek ten Oosten van de berg Kebir namen wij op 26 April een hoogte. Er werden gevangenen gemaakt en een belangrijke hoeveelheid oorlogsmateriaal werd veroverd, die nog niet geteid is. De opmars wordt voortgezet" (Algiers, (AP) 26.4).

GENERAAL MCNAIR GEWOND.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog maakte bekend, dat Luitenant-Generaal Leslie McNair, Opperbevelhebber der Noordamerikaanse grondstrijdkrachten, Vrijdag aan het Tunische front gewond werd. De juiste omstandigheden zijn nog niet bekend en het publiek was er zelfs niet van op de hoogte, dat de Generaal zich in Noord-Afrika bevond. Luitenant Generaal Ben Lear, Commandant van het tweede leger, is naar Washington ontboden om het tijdelijk bevel van de grondstrijdkrachten der Verenigde Staten van Noord-Amerika op zich te nemen (Washington, (AP) 25.4).

BERLIJN MELDT TORPEDERING VLIEGDEKSCHIP „RANGER".

De Duitse radio verstrekte biezonderheden omtrent het beweerde tot zinken brengen van het Noordamerikaanse vliegdekschip „Ranger". „De aanval vond in de ochtend plaats op de Noordatlantische Oceaan", werd gezegd. „De Ranger werd getroffen door vier torpedo's. Alle escorterende torpedojagers moesten ter plaatse blijven voor het reddingswerk zodat de duikboot ontsnapte".

De Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull ontkende uitdrukkelijk, dat de „Ranger" of enig ander Noordamerikaans vliegdekschip tot zinken is gebracht (Washington, (AP) 26.4).

AANVAL OP BARI.

Het communiqué van de luchtmacht in het Midden-Oosten luidt: „Een grote formatie van zware Noordamerikaanse bommenwerpers viel het vliegveld van Bari Maandag overdag aan. Voltreffers werden geplaatst op alle hangars en [illegible] op de vliegtuigen in de omliggende gebieden. Vele branden en ontploffingen richtten belangrijke schade aan vliegveld en installaties aan. In aanvallen op de scheepvaart nabij de Oostkust van Hellas brachten lange afstands gevechtsvliegtuigen Maandag een klein schip tot zinken. Tevens lieten zij een schoener met twee masten brandend en in zinkende toestand achter. Van deze en andere verrichtingen keerde 1 onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 27.4).

De afgelopen Week.

De strijd in het Middellandse Zeegebied heeft thans zulk een phase bereikt, dat rekening gehouden moet worden met de mogelijkheid van nieuwe Geallieerde aanvallen. Hoewel het waarschijnlijker is, dat de Verbondenen zullen wachten tot de strijd voor de vernietiging van het asleger in Tunis geheel achter de rug is, zou het Geallieerde Hoofdcommando in Noord-Afrika kunnen verkiezen vóór die tijd zijn legers naar nieuwe gebieden over zee te dirigeren.

Want men moet niet uit het oog verliezen, dat bij een invasie van Zuid-Europa enkele eilanden, die thans in vijandelijk bezit zijn, geduchte voorposten zullen vormen voor de verdediging van het Europese vasteland.

Drie van deze eilanden, die dadelijk in het oog vallen zijn: Creta, Sicilië en Sardinië.

Creta.

Over het belang van Creta voor de strijd in de Middellandse Zee valt niet te twisten. De Duitsers zagen dat belang bijtijds in en hebben daarom niets gespaard om het eiland in bezit te krijgen. Hoe hing de belangstelling van de gehele wereld niet aan Creta toen de slag woedde om Canea, Candia, Eleutherna?

De Duisters waren zich ervan bewust, dat Creta in handen van de Geallieerden een machtige basis zou worden voor aanvallen op het bezette Hellas, Albanië en de „hiel" van Italië. En dat zij tevens rekenden van Hellas uit een sprong naar het zo begeerde Suez-kanaal te doen zal niemand ontkennen.

Met de mislukte krijgstocht van Rommel is dit Duitse doel echter buiten bereikt van de Duitse Wehrmacht gebracht, omdat de Geallieerde kracht in het Midden-Oosten thans zodanig is opgevoerd, dat elke Duitse poging gedoemd is tot mislukken.

De Duitsers verbergen trouwens het feit niet, dat zij Europa tot een soort vesting maken, welke verdedigd moet worden tegen Geallieerde aanvallen en vooral hebben zij de laatste tijd willen doen voorkomen, dat Zuid-Oost Europa zo versterkt is.

Mochten de Geallieerden een invasie van de Balkan ondernemen dan weten de nazies wel, dat men door Turkije of over zee moet.

Of Turkije den Geallieerden de helpende hand zal bieden is een vraag, die wij niet durven beantwoorden.

Gaat de invasie over zee dan ligt Creta als eerste obstakel in de weg van de Geallieerde invasie-vloot.

Sicilië.

Wat de positie van Sicilië betreft; dit eiland vormt het grootste bolwerk tegen een Geallieerde invasie. In de eerste plaats wenst de as haar bruggehoofd in Tunis te behouden om een aanval op Italië uit te stellen. Men rekent niet, dat Sicilië aangevallen zal worden alvorens het leger der Centralen in Afrika geheel uitgeroeid is. Dan zal Sicilië het „front" geworden zijn. Het is daarom, dat de Italianen de meeste aandacht wijden aan de verdediging van dit eiland en dat deze aandacht in gelijke mate gedeeld wordt door de Geallieerden maar dan precies andersom.

Een landing op Sicilië lijkt niet alleen tot de mogelijkheden te behoren, maar lijkt juist noodzakelijk voor de Geallieerde strategie wanneer Tunis en Bizerte eenmaal genomen zijn.

Het is waar, dat nu reeds Geallieerde convooien het Kanaal van Sicilië kunnen passeren om voorraden naar Malta en Tripoli te brengen, doch het gevaar blijft altijd bestaan, dat de schepen door vloot en luchtmacht van den vijand aangevallen kunnen worden. Binnen een half uur kunnen vliegtuigen van Sicilië uit — en ook van het eiland Lampedusa — een dergelijk convooi aanvallen en naar hun bases terugkeren om opnieuw ammunitie en brandstof in te laden en de aanval te hernieuwen.

Motortorpedoboten kan de vijand al heel gemakkelijk uitzenden om een convooi te onderscheppen.

Hoeveel gemakkelijker zou het daarom niet gaan als alle Italiaanse bases in en langs het Kanaal van Sicilië genomen wierden, om de legers in Noord-Afrika en het Midden-Oosten van nieuwe voorraden te voorzien. De reis rond Kaap de Goede Hoop zou niet meer nodig worden en zelfs de reis via het Suez-kanaal naar het Verre Oosten zou in ere hersteld worden. Een grote hoeveelheid scheepsruimte zou gespaard worden. Het escorte langs de kortere route zou krachtiger zijn en dus zou het duikbotengevaar belangrijk minder worden.

Met Sicilië in handen is wel duidelijk, dat het gehele Apennijnse schiereiland binnen bereik zal komen van de Geallieerde bommenwerpers. De Italiaanse verbindingen met Albanië en Hellas zullen vrijwel verbroken worden en Italië zelf zal in een staat van voortdurend alarm komen te verkeren, doordat de Geallieerde troepen dan nog maar de 3 — 18 km. brede straat van Messina naar Reggio zullen moeten oversteken om voet te zetten op het Europees vasteland.

Sardinië.

Een landing op Sardinië en eventueel ook Corsica biedt evenveel zo niet meer kansen als een landing op Sicilië.

Sardinië is om te beginnen minder goed verdedigd dan Sicilië en om het eiland aan te vallen behoeft zelfs niet gewacht te worden tot de Afrikaanse strijd is afgesloten.

Een tweede belangrijke hoedanigheid van dit eiland is, dat het schitterende vloot- en luchtbases biedt: 1) voor aanvallen op Sicilië 2) voor aanvallen op geheel Italië 3) voor aanvallen op Frankrijk.

Wordt Sardinië aangevallen vóór Sicilië dan zal de as ongetwijfeld meer aandacht moeten besteden aan de lange kustlijn van het vasteland aan de Golf van Lyon, de Golf van Genua en de Tyrrheense Zee dan aan Sicilië. Dit houdt in, dat de verdediging van Sicilië slapper wordt en dat een landing op het eiland dan gemakkelijker zal gaan.

Met Sardinië en Corsica in handen ligt Zuid-Europa geheel open voor bombardementen en tenslotte de invasie.

Herhaaldelijk is er door Generaal Henri Honoré Giraud op gezinspeeld, dat de Noordafrikaanse strijdkrachten Frankrijk zullen binnenvallen. Giraud heeft kort en bondig — met slechts twee woorden: „A bientôt" — gezegd, dat de bevrijding van het Franse moederland spoedig zal beginnen.

De weg van Noord-Afrika naar Zuid-Frankrijk loopt echter langs Sardinië en Corsica en wil zij opengehouden worden dan zien wij dat dit moeilijk zal gaan indien deze eilanden niet komen in de macht van ons: de Verenigde Landen.

Het is geenszins onze bedoeling om te beweren dat een en ander zonder horten en stoten zal gaan of zelfs zonder aanzienlijke offers. Willen wij ons op een nuchter standpunt stellen ten aanzien van de toekomst dan moeten wij het verleden niet vergeten. Het pad naar de overwinning leidt niet over rozenbladeren.

HET NATIONALE CATECHISTEN CONGRES TE VENEZUELA.

Een grote stapel prachtig propaganda-materiaal is uitgegeven voor de viering van het Eerste Nationale Catechisten Congres in het Katholieke Venezuela. Een geheel jaar werd gewijd aan het werk van de catechismus. Reeds 5 jaar lang maakte „El Amigo de los Niños" propaganda hiervoor. Het jaar van de catechismus begon op het 25-jarig Bisschopsfeest van Zijne Heiligheid Paus Pius XII. Sedert de opening van dit jaar werden op verschillende plaatsen in Venezuela, zoals te Valera, Coro, Boconó, Tovar, Cumaná, Cumarebo en Margarita feesten, studiebijeenkomsten en aanbiddingen gehouden. Dit alles met het doel de Christelijke opvoeding, vooral door het onderwijzen van de Geloofsleer, te bevorderen.

In geheel Venezuela heerst er een grote geestdrift voor dit Apostolaat en in de maand Mei zal geheel dit feest nationaal gevierd worden in de hoofdstad Caracas. De hoogste Kerkelijke en Wereldlijke Overheden zullen voorgaan en de Rijks-, Staats- en Gemeentebesturen verlenen alle medewerking tot het welslagen van deze grootse vorm van Katholieke actie.

Honderden catechisten worden opgeleid, om de jeugd te onderwijzen in de Katholieke Geloofsleer. Dit Catechisten-jaar heeft de bedoeling een corps van jonge mannen en vrouwen te kweken, dat mede-arbeidt aan de opvoeding van de jeugd tot hoogstaande Katholieken.

Dit Catechisten-jaar en het Eerste Nationale Catechisten Congres laten zien, welk een bloeiend katholiek leven er opbruist in ons nabuurland Venezuela. Wetenschap en Kunst werken mede. Een afzonderlijke hymne werd gecomponeerd. Toneelstukken, spreekkoren en muziekuitvoeringen zullen worden opgevoerd.

Luisterrijke Kerkelijke Plechtigheden zullen worden gevierd. Het Congres zal een hoogtepunt worden in een actie, die zich steeds verder in breedte en diepte uitbreidt.

Venezuela met zulk een Apostelvuur en zulk een liefde voor de Katholieke Actie bezield, zal ongetwijfeld er in slagen het geloofsleven in alle opzichten te doen opbloeien. Venezuela belooft een der schoonste Katholieke landen te worden op het Westelijk Halfrond.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Toronto:** Victor Podoski, de Poolse Gezant in Canada, zeide te hopen, dat de betrekkingen tussen Polen en Rusland „hersteld kunnen worden".

— **Londen:** Radio-Berlijn beweerde, dat verschillende plaatsen in West-Duitsland werd aangevallen, waaronder Muelheim, Oberhausen alsook Duisburg.

— **Londen:** Het Italiaanse communiqué zegt: „Het machtige infanterie- en pantserstrijdkrachten zette de vijand zijn offensief in de Westelijke sector van Tunis voort. Alle aanvallen bezweken met hevige verliezen in manschappen en tanks tegen de harde weerstand van de Italiaanse en Duitse troepen, die op verschillende plaatsen tot de tegenaanval overgingen". Het Italiaanse communiqué maakte voorts bekend, dat Geallieerde vliegtuigen Sant Antioco in de provincie Cagliari aanvielen, alsook Augusta, Bari en Trani.

— **Londen:** De Italianen sloten Maandag de Frans-Zwitserse grens en belangrijke troepenbewegingen vinden plaats aan de Franse zijde.

— **Met het Noordamerikaanse leger in Noord-Tunis:** De vijandelijke achterhoede, welke een algemene Duitse terugtrekking langs het gehele front van het Noordamerikaanse tweede corps dekt, werd Zondag zo snel teruggedrongen, dat de vijand zijn eigen doden niet kon begraven. Het is de eerste maal in de campagne, dat de opmars plaats vindt door de vallei ten Noord-Oosten van Béja en ten Westen van het Meer Achkel, waarvan de Westelijke oever op slechts 28 kilometer van Bizerte ligt. De oprukkende troepen namen nog meer heuvelterrein van de nazies, waaronder de stellingen op de Djebel Meftah, een belangrijke keten. De soldaten van het Frans-Afrikaanse corps hadden gisteren een velddag, waarbij zij het materiaal probeerden, dat genomen werd uit een veroverde Duitse opslagplaats, die de vijand niet tijdig kon vernielen. Een grote slag woedt langs het gehele 225 kilometer lange front. Verwoede tankgevechten vinden plaats ten Oosten van het Meer Sebret el Kourzai. Hier zijn twee pantsercolonnes van het 1ste leger doorgedrongen tot 6 en 10 kilometer van de Duitse bevoorradingsweg, die van Pont du Fahs naar Tunis loopt. De luchtmacht had weer een grote dag. Men trof 4 bevoorradingsschepen en een motorschuit, die Tunis trachtten te bereiken.

— **Met het Britse 1ste leger in Tunis:** Britse strijdkrachten sloegen door de buitenste linie van de Duitse verdediging heen en maakten 6 kilometer voortgang in de richting van Toum, een suoorwegstation op 37 kilometer ten Westen van Tunis.

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **Vaticaanse Staat:** De Italiaanse autoriteiten hebben er op verzoek van de Heilige Stoel in toegestemd, dat een reeks Paasretraites mogen gegeven worden in de Engelse taal voor de Engels-sprekende krijgsgevangenen. Pater John Hannan, een Iers Jezuïet, zal de retraites geven.

EEN JAAR GUERRILLA-OORLOG OP TIMOR.

De officiële oorlog in Oost-Indië eindigde een jaar geleden, met de val van Bandoeng op 7 Maart 1942. Maar sedertdien hebben de guerrilla-troepen — zoals wij meermalen in De Varende Hollander hebben verteld — op vele eilanden de strijd voortgezet. En de geschiedenis van één dier dappere groepen wordt ons thans verteld door een correspondent van Aneta in Australië. Van hier af is deze correspondent aan het woord:

„Wanneer je hem op straat ontmoet, dan kijk je vanzelf op. Er is iets biezonder aan dezen kapitein van het Nederlandse Oost-Indische leger, die 12 maanden lang gevochten heeft in het oerwoud van Timor. Je wordt aangetrokken door zijn blauwe ogen. Het zijn ogen van staal, die den ervaren schutter verraden.

Ik raakte met dezen kapitin in gesprek. Hij spreidde een ineengefrommelde kaart van Timor voor mij uit. En terwijl hij mij zijn ervaringen vertelde als leider van de Nederlandse commandotroepen aldaar, vloog zijn vinger over de landkaart om het verhaal te illustreren.

Op de kaart leek het alles heel makkelijk. Voor den kapitein echter waren die enkele centimeters meer dan alleen maar afstanden. Voor hem waren het glorierijke hoofdstukken geschiedenis, geschreven met het bloed van vele zijner vrienden. Een centimeter op die kaart van Timor betekent dagen lopen door het dichtste oerwoud.

De kapitein wist er van mee te praten. Hij had de tocht samen met zijn mannen gemaakt en de verfrommelde landkaart vóór hem was daarbij zijn enige gids geweest.

Het is maar een armzalig kaartje, zei hij, en wat er op staat is verre van nauwkeurig, maar het was de enige kaart waarover hij beschikte en het was op deze kaart dat hij al zijn gevechten met de Japanners, al zijn plannen, had gebaseerd.

Deze strijd wordt gevoerd volgens de wetten van het oerwoud. Het is: doden of gedood worden, want de Japanners gebruiken alle mogelijke middelen om de Nederlandse soldaten in de val te lokken. Zij verschijnen in Nederlandse uniformen, die zij gestolen hebben uit de voorraadmagazijnen van het leger in Koepang, de hoofdstad van Nederlands Timor. Zij verschijnen nog in allerhande andere vermommingen, de één nog fantastischer dan de andere.

Maar de Japanners hebben meer dan vermommingen, zij hebben ook modern oorlogsmaterieel. In een van de hevigste veldslagen die zij in Nederlands Timor tegen de Nederlandse troepen geleverd hebben, kwamen zij zelfs met tanks aanzetten. In dit ongelijke gevecht vochten de Nederlandse guerrilla-troepen als leeuwen, maar het was natuurlijk bij voorbaat een verloren strijd. Een jonge Nederlandse luitenant, die er aan deel nam, glimlachte bitter toen hij mij er van vertelde. Die glimlach zeide: Wij hadden geen tanks, dus wij hadden geen schijn van kans.

Maar de officieren en soldaten die ik ontmoet heb zijn vol vertrouwen, dat zij de Japanners uit Timor kunnen verdrijven wanneer maar een aantal mannen hun gelederen komt versterken en zij de noodzakelijke uitrusting krijgen.

De eisen, die de strijders van Timor hebben, zijn uiterst bescheiden. Wanneer men bedenkt dat velen van hen op blote voeten door de rimboe hebben moeten trekken, omdat hun schoenen onbruikbaar waren geworden, dan is hun verlangen naar betere uitrusting in toekomstige gevechten meer dan gerechtvaardigd.

In de rimboe is een soldaat niet meer waard dan de schoenen die hij aan heeft. Zodra hij die kwijt is, is hij vrijwel verloren. En het is vooral dit gebrek geweest dat onze jongens genekt heeft. Er werden in het begin schoenen uit Australië binnengesmokkeld, maar zij bleken volkomen onbruikbaar. Voor de Indonesiërs, die brede voeten hebben, bleken zij te smal — en wat voor al de soldaten gold: de schoenen waren veel te mooi, het waren stadsschoenen... het soort dat je draagt wanneer je met de vriendinnetje gaat dansen, zoals een jonge luitenant zich uitdrukte.

Gemiddeld kun je in de rimboe met een paar schoenen ongeveer 2 maanden toe. Maar de elegante modellen die hun uit Australië werden gestuurd hielden het niet eens een maand uit.

De val van Java heeft het moreel van de Nederlandse strijdkrachten op Timor op een harde proef gesteld. Maar de mannen, die het twaalf maanden lang tegen de Japanners hebben kunnen bolwerken, hebben die proef glansrijk doorstaan. Zij wisten dat hun vrouwen en kinderen in de handen der Japanners waren gevallen. Zij wisten dat er geen brieven van thuis meer zouden komen. Thuis ... dat was nu bezet gebied geworden. Het gevoel van hopeloos geïsoleerd en verlaten te zijn was natuurlijk een nieuwe beproeving, die nog verergerd werd door de physieke ontberingen en het volslagen gemis van alle comfort.

Vele van de Nederlandse commandotroepen misten volkomen de physieke aanleg voor dit harde leven. Niettemin hebben zij zich er schitterend doorheen geslagen. Oorspronkelijk waren zij voor het merendeel volstrekt niet voor het front bestemd.

Er waren kantoorbedienden onder, koks, ziekenverplegers en onderwijzers. Sommigen van hen werden zwaar ziek... maar toch hielden zij de strijd vol. Slechts 60% van de soldaten op Timor waren beroepssoldaten.

Alle andere waren reservisten, die opgeroepen waren toen de oorlog in de Stille Oceaan uitbrak. Voor deze Indonesische militie-troepen was de rimboe iets volslagen nieuws. Zij moesten alles eren. Hun instructeurs waren echter uitstekende Nederlandse officieren, die hun hele leven besteed hadden aan het bestuderen van de oorlogvoering in het oerwoud. ie officieren, onder wie zich de kapitein bevond die mij zijn ervaringen in Timor vertelde, wisten precies wat voor soort oorlog zij op dit eiland konden verwachten. Voor hen had deze oorlog geen enkele verrassing. Zij konden alleen overweldigd worden door de Japanse overmacht aan mannen en materieel.

Een jaar van harde oorlog in de rimboe van Timor heeft al deze uiteenlopende soorten van mensen, samengesmeed tot een geharde, gestaalde, geoefende strijdmacht.

Deze strijdmacht had de moeilijke taak, de grens te bewaken tussen Nederlands en Portugees Timor langs de Masin-rivier.

Er werden talrijke verliezen geleden. De groep bezat twee officieren van gezondheid, maar zij hadden al hun uitrusting verloren. Toen er eindelijk nieuwe voorraden uit Australië kwamen, ontdekten de Jappen de plek waar zij verzameld waren voor distributie, en zij zonden er bommenwerpers op af, die voor vele duizenden guldens aan kostbare geneesmiddelen vernielden. Van de heuvels af in de omtrek moesten de Nederlandse officieren en soldaten hulpeloos hirebij toezien.

In het algemeen kan men echter zeggen dat zowel de Europese als de Indonesische soldaten de physieke beproevingen goed hebben doorstaan. En om te besluiten met een bekende zin uit de oorlogscommuniqué's: „De strijd duurt voort".

De mannen in het oerwoud van Timor hadden zelfs nog een eigen krantje, vertelde Aneta. Dit krantje was misschien wel het kleinte ter wereld, want het had maar een oplage van zes ex-emplaren.

De „krant" werd op een rammelende schrijfmachine getikt en op door de Japanners achtergelaten papier „gedrukt". Hij verscheen dagelijks en heette „Aneta Nieuws".

Niettegenstaande de guerrilla-soldaten in voortdurend gevaar verkeerden door de Japanners ontdekt te worden, verloren zij hun belangstelling voor het wereldnieuws niet. Het nieuws, dat door de radio diep in de rimboe werd opgevangen, zou zeker drie of vier bladen van het miniatuurkrantje in beslag genomen hebben, maar de batterijen van het ontvangtoestel begonnen uitgeput te raken en daarom kon slechts 5 minuten naar het nieuws geluisterd worden.

De Nederlanders „uitgevers" maakten juist plannen een afzonderlijke afdeling van hun krant in het Maleis uit te geven, toen het Aneta-Nieuws plotseling moest ophouden te verschijnen, aangezien de enige schrijfmachine tijdens een aanval van de Japanners getroffen werd en op het veld van eer snevelde.

(Wij varen).

Nederland.

VERMOORD.

Weer zijn twee Nederlanders door de Duitsers geëxecuteerd, volgens het bekende Duitse leugenrecept: „Communisten". De een heet Simon Schuyt en de andere Willem Dissel.

DELFT WEER OPEN.

Radio-Hilversum deelde, dat de Delftse Hogeschool op 28 April zal worden heropend. De meeste andere Universiteiten en hogescholen blijven gesloten.

HET WORDT DEN NAZIES NIET GEMAKKELIJK GEMAAKT.

De „Storm" schrijft, dat Dr. Arthur Seyss Inquarts bevel tot intrekking van grote bankbiljetten gesaboteerd wordt. Op 13 Maart was de termijn van inlevering geëindigd, maar op 15 Maart heeft een postkantoor in een klein plaatsje van 3000 inwoners nog voor ƒ 360.000 aan bankbiljetten ingewisseld.

„Er zijn veel meer van die gevallen geweest, ook bij banken", schrijft het nijdige blaadje, „allemaal onder de kwasi-verontschuldiging, dat men geen nauwkeurige instructies had ontvangen."

Verder gaat het blad tekeer tegen het feit, dat tegenwoordig overal: 1918 op muren en schuttingen staat gekalkt, als een kleine herinnering voor de Duitsers aan hun nederlaag van Wereldoorlog I.

KOLONIËN VERPLAATST.

Het Nederlandse Departement van Koloniën te Londen is verplaatst naar: Mexbordugh House, Berkeley street 17 London, W 1.

UIT DE KERK VERWIJDERD.

Een nieuwe katholieke herderlijke Brief protesterend tegen maatregelen van de Duitsers in Nederland is op 17 Maart in Nederland in alle Katholieke kerken voorgelezen. De Nederlandse pers geeft er geen biezonderheden van doch het Algemeen Handelsblad vertelt dat hij is voorgelezen in de kerk in de Pijnackerstraat te Amsterdam door een Priester die alvorens hem voor te lezen de verwijdering uit de kerk beval van een geuniformeerden Arbeidsdienstman en van een hulp-politie-agent. Tegen dit feit komt Volk en Vaderland, uiteraard briesend van woede, in het geweer.

EN GROOTSE TAAK.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

De Nederlandse regering te Londen heeft thans reeds maatregelen genomen voor de terugkeer na de oorlog van 400.000 Nederlandse arbeiders, die thans in Duitsland en andere delen van Europa vertoeven. De Nederlandse Minister van Sociale Zaken Doctor Jan van den Tempel heeft de vorming aangekondigd van een interdepartementale Commissie onder voorzitterschap van Professor Dr. Engelbertus Hondelink om plannen te deze uit te werken in nauwe samenwerking met internationale instanties en autoriteiten.

Dr. J. van den Tempel verklaarde: „Ongeorganiseerde terugkeer van deze honderdduizenden zou uiterst gevaarlijk zijn voor deze arbeiders zelven zowel voor de gezondheidstoestand van het gehele Nederlandse volk en zou de grootste verwarring ten gevolge hebben door gebrek aan woningruimte, kleding, medische bijstand en werkloosheid. Een grote taak wacht deze Commissie".

ALLE JODEN NAAR OOST-EUROPA.

De „Deutsche Zeitung für die Niederlaenden" bevat een decreet van politie-hoofd Rauter, waarin bevolen wordt, dat alle Joden, die nog in Nederland zijn, behalve de Amsterdamse, op 23 April in het kamp te Vught moeten zijn bijeengebracht. Alle Nederlandse Joden zullen, voor zover dit al niet reeds geschied is, naar Oost-Europa worden gebracht. Doch tenminste dertig procent is daarheen reeds vervoerd.

DROEVE TAAL.

Dr. Arthur Seyss Inquart heeft in een toespraak op Hitlers verjaardag te Haarlem gezegd: „Aan het eind van dit jaar zullen de Joden geheel uit het leven van het Nederlandse volk zijn verdwenen."

STEENBERGHE VOOR RADIO-ORANJE.

De Heer Maximiliaan P. L. Steenberghe, Hoofd van de Nederlandse Missie in de Verenigde Staten van Noord-Amerika, heeft voor Radio-Oranje te Londen gesproken en o.a. gezegd, dat de internationale besprekingen over na-oorlogse economische problemen over het algemeen mede in de werksfeer der missie zijn komen te liggen.

NIEUWE DOODSTRAF.

Zoals wij onlangs mededeelden, hebben de Duitsers in Nederland strenge maatregelen genomen ten aanzien van de verzending van brieven en drukwerk. Thans wordt bekend gemaakt, dat de doodstraf is gesteld op het smokkelen van brieven en drukwerken uit Nederland.

IN DE BRAND, UIT DE BRAND.

Uit Stockholm komt het bericht, dat de vernieling door brandstichting door Nederlandse patriotten op 27 Maart van de Amsterdamse Burgerlijke Stand, de Duitse machinerie voor het oproepen van Nederlanders voor Arbeidsdienstplicht geheel heeft verstoord, want uit het verwoeste bevolkingsregister werden de lijsten voor arbeidsdienstplichtigen samengesteld.

TEKORT AAN MATERIALEN.

Vele fabrieken en fabriekjes van gebreide wollen goederen hebben reparatie-inrichtingen voor particulieren geopend. Deze hebben veel te doen voor ondergoed, kousen en sokken. Daar men geen materiaal heeft voor deze reparaties, worden vier stuks teruggeven van elke vijf, die ter reparatie worden gegeven.

ONTSLAG.

Dr. Arthur Seyss Inquart heeft onmiddellijk ontslag verleend „wegens ernstige plichtsverzaking" aan de Raadsheren in het Gerechtshof te Leeuwarden: Mr. F. Viehoff en Mr. J. Wedeven.

FLINK SPOORWEG-PERSONEEL.

Volgens berichten in het N.S.B.-blad „Storm" wil het personeel der Nederlandse spoorwegen, van de conducteurs af tot aan de hoge ambtenaren, niets te maken hebben met Jodenvervolging en verzet zich tegen de anti-Joodse bepalingen op de spoorwegen.

Zij stellen zich op het standpunt dat het reglement op de Staatsspoorwegen, dat geen verschil kent tussen Joden en andere passagiers, gaat boven de voorschriften der bezettings-autoriteiten.

„Storm" gaat heftig te keer tegen deze opvatting, en geeft de volgende voorbeelden van het optreden van het spoorweg-personeel.

Een N.S.B.-er stapte te Utrecht in een trein van Amsterdam naar Arnhem en vond in een derde klasse coupé, waar alles bezet was, een Jood zitten. Hij eiste, dat de Jood hem zijn zitplaats afstond, wat deze weigerde. Toen deed de N.S.B.-er een beroep op den conducteur. Deze hield zich van den domme, en beweerde, dat hij geen voorschrift kende, dat Joden dwong, hun zitplaatsen op te geven.

In een ander geval zat een Jood in een tweede klasse coupé van een trein tussen Den Haag en Utrecht. Een der reizigers, een N.S.B.-er, protesteerde bij den conducteur, zeggend, dat Joden geen tweede klasse mogen reizen. De conducteur antwoordde, dat hij geen instructies van dien aard had.

De N.S.B.er bracht de aangelegenheid toen voor een spoorweg-ambtenaar te Utrecht, die antwoordde: „Van een dergelijk bevel weet ik niets. Ik weet er niets van, dat Joden reis-permissies moeten hebben, hun zitplaatsen moeten opgeven en derde klasse moeten reizen, naar u beweert. Onder het reglement van de Nederlandse Staatsspoorwegen is een Jood een onzer klanten, en zal als zodanig behandeld worden. Wat het „reiscommissariaat" voorschrijft, gaat mij niets aan. Daarvoor zijn de directeuren verantwoordelijk".

DE LICHTENDE VENSTERS.

De Duitsers hebben nu met zware straffen bedreigd al degenen, die hun zoldervensters verlichten om Geallieerde vliegtuigen de weg te wijzen. De „Nieuwe Rotterdamsche Courant" maakte dezer dagen de opmerking, dat, wanneer Geallieerde vliegtuigen overkomen altijd plotseling honderden zoldervensters oplichten uit het duister. Thans zullen de mannelijke bewoners van zulke huizen onmiddellijk worden gearresteerd, electriciteit en gas zullen voorgoed worden afgesneden en op de vensters zal worden geschoten.

„HAMSTEREN".

Uit en publicatie in Volk en Vaderland blijkt dat in ons land een nieuwe poging gedaan wordt om personen, die voedingsmiddelen gehamsterd hebben te bewegen, deze af te dragen.

Aangekondigd wordt, dat voorraden boven de normale binnen veertien dagen moeten afgedragen worden, in welk geval het feit geheim zal worden gehouden en de betreffend niet bestraft zal worden. Wordt iemand na die termijn betrapt op het in zijn bezit hebben van ongeoorloofde voorraden, dan zal hij zeer streng bestraft worden.

Mensen, die vrijwillig binnen de termijn gehamsterde voorraden afdragen, zullen een redelijk gedeelte daarvan mogen behouden; de rest zal overhandigd worden aan de armen en gezinnen, die weinig verdienen.

DE ARBEIDSDIENST IN DUITSLAND.

In een waarschuwing aan Nederlandse arbeiders om niet vrijwillig naar Duitsland te gaan en om zich te verzetten tegen arbeidsdienstplicht, neemt een Nederlands sluikblad een brief op van een arbeider die een en ander vertelt over zijn verblijf in Duitsland. De reis van Amsterdam naar Berlijn — zo vertelt deze arbeider — duurde dertig uur en men moest tien maal overstapen. Hij werd naar een werkkamp, dat meer op een gevangenkamp leek, te Wilhelmshafen gezonden. Ze mochten het kamp niet uit, geen bezoekers ontvangen en geen brieven schrijven. Negen dagen was hij daar en hij moest slapen op een houten krib zonder dekens. Men mocht er zich niet ontkleden. Het voedsel was net genoeg om niet van honger om te komen: drie sneden brood en een kom waterige koolsoep, per dag. De sanitaire verzorging liet alles te wensen over. Later werden zij naar Bentheim overgebracht, waar zij veel geslagen en geschopt werden. „Ik verwachtte veel, maar niet dat het zo ellendig zou zijn". Vele Nederlandse arbeiders liggen met ernstige maagkwalen in ziekenhuizen. Dit staat in een sluikblad. Maar zelfs het naziebad voor Nederlandse arbeiders in Duitsland: „Van Honk" bevatte ernstige klachten.

HET RAS MOET ZUIVER ZIJN.

Officieren van N.S.B.-stormtroepen moeten hun familie-stamboom nagaan tot 1800, om hun arische afstamming aan te tonen. Bovendien moeten stormtroepers en hun bruiden een afstammings-certificaat overleggen en verder aantonen dat zij niet erfelijk belast zijn.

SAMENSMELTING CHRISTELIJKE KERKEN.

De Japanners hebben alle christelijke kerken in Nederlands Indië tot een lichaam samengevoegd. Hospitalen en andere instellingen van Christelijke aard zijn daarin opgenomen. Het hoofdbureau is gevestigd te Makassar.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 27 April:

Telegram Afdeling: Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: De Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Soffree, tel. 799, Hotel CPIM.

Dok-afdeling: v.d. Veen, tel. 431.

Attentie: Bij het Nieuwe Dok zal dezer dagen met dynamiet worden gewerkt.

Sportclub „Asiento": Afdeling Tennis: De samenstelling van ons B-team voor de wedstrijden tegen het B-team van C.S.C. op 1 en 2 Mei as. is als volgt: Dames enkelspel: Mevrouw v.d. Swan — Mejuffrouw Gomperts; Dames dubbelspel: Mevrouw v. Duuren — Mevrouw Rienks; Gemengd dubbelspel: Mevrouw v.d. Swan — Heer Tuninga; Heren enkelspel: Heer R. Boon — Heer Monteiro; Heren dubbelspel Heer Karhof — Heer Nebbeling; Heer E. Boon — Heer Oostlander; Heer De Nieuwe — Heer Knodler.

Emmabekerwedstrijden (Herendubbels): De inschrijving voor deze wedstrijden, welke begin Mei een aanvang nemen, is thans geopend. Opgave voor deelneming gelieve men te richten aan de leden van de tenniscommissie van Asiento en C.S.C. Sluiting der inschrijving 5 Mei as.